

‘ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವೇ (ಬುದ್ಧಿ) ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ’

ಗೀತೆ:- ಇಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಿರಿ - ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚವಂತು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ - ನಾವು ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳಕಿದೆ! ಚಂದ್ರನವರೆಗೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಆಕಾಶ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಬಹುದು. ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅಂದಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ - ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶತೆಯು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ (ಜ್ಞಾನ). ಆದರೆ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಅಂಧಕಾರವು ಯಾವ ಮಾತಿನದಾಗಿದೆ? ಯಾವಾಗ ಇಷ್ಟೂ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಚಂದ್ರ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳವರೆಗೂ ಹೋಗುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದರೂ ಯಾವ ವಸ್ತುವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಜೀವನವು ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾಗಬೇಕು, ಅದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೂ ದುಃಖ-ಅಶಾಂತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ - ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅದರದೇ ಅಂಧಕಾರವಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿ - ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಕಡೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ದೂರದರ್ಶನ, ರೇಡಿಯೋ, ಇವೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅದರದೇ ಅಂಧಕಾರವಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಇವತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದು ನೋಡಿ - ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಔಷಧಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ರೋಗಿಗಳಂತು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮಗಾಗಿ ದುಃಖ-ಅಶಾಂತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಯಂತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಾವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರ ಸಾಧು-ಸಂತ-ಮಹಾತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಅವರುಗಳೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ವಸ್ತುವು ನಮಗೆ ಬೇಕು, ಅದು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಡನ್ನೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ - ಕುರುಡರ ಊರುಗೋಲು ನೀವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕುರುಡರಾಗಿದ್ದೀರಿ? ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಲೆ ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನದ ನೇತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೇತ್ರ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ - ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಖ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಆದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರವೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೊರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರರೇನು ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ಭಹುಷಃ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವುದೋ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿವರು ಮನುಷ್ಯನಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವಿದೆ, ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಭಲೆ ದೇವತೆಯೇ ಆಗಿರಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ. ಮನುಷ್ಯನೇ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಸುರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ಹೀಗಲ್ಲ - ಅವರು ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಭುಜಗಳು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಅಸುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೋ ರೂಪವಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯನು ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಅಸುರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ, 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ, ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಅವರು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿ ಶರೀರದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಪವಿತ್ರ-ಅಪವಿತ್ರನೆಂದಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ ಅಥವಾ ಗುಣ-ಅವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ ಅಥವಾ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ-ಶ್ರೇಷ್ಠಾಚಾರ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಗಳು ಆಚರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಭುಜಗಳ ಅರ್ಥವಿದೆ - ಎರಡು ಭುಜ ನಾರಿಯದು, ಎರಡು ಭುಜ ನರನದು. ಅಂದಮೇಲೆ ನರ-ನಾರಿಯು ಯಾವಾಗ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಚತುರ್ಭುಜನ ಡಬಲ್ ಕಿರೀಟ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ರಾಜಧಾನಿಯು ಯಾವಾಗ ಇತ್ತು, ಆಗ ಆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನರ-ನಾರಿಯರು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಚತುರ್ಭುಜನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ರಾವಣನಿಗೆ 10 ತಲೆಯಿರುವವರನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರದೂ ಅರ್ಥವಿದೆ. 10 ತಲೆಗಳುಳ್ಳ

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ವಿಕಾರಗಳ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ, ಯಾವಾಗ ಅಪವಿತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ 5 ವಿಕಾರಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 5 ವಿಕಾರಗಳು ಪುರುಷನಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ 10 ತಲೆಗಳುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ನರ-ನಾರಿಯು ಯಾವಾಗ ಅಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆಗಲೇ ಪ್ರಪಂಚವು ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನರ-ನಾರಿಯು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಸುಖಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ರೂಪ, ಲಕ್ಷಣ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲ ಅಂತರವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಬಾಕಿ ಹೀಗಲ್ಲ - ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ 3 ಕಣ್ಣು ಅಥವಾ 10 ತಲೆ..... ರೂಪವಿರುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನೋಡಿ, ಇದು ಜ್ಞಾನದ ನೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದ ನೇತ್ರದಿಂದಲೇ ಸದಾ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಹುಡುಕುತ್ತಾ-ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ದುಃಖ-ಅಶಾಂತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನೋಡಿ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯಂತು ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ಅದರಿಂದ ಅದೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ದುಃಖ ಕೊಡುವಂತದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಬಾಂಬು ಮುಂತಾದವು ಏನೇನು ವಸ್ತುಗಳು ಹೊರ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದೇ ವಿಜ್ಞಾನವೇನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಬಹಳ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸುಖವು ಸಿಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯವೇ ಉಲ್ಬಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಈ ಸಮಯವೇ ವಿನಾಶದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಉಲ್ಬಾ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಶವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ. ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವುದರೊಂದಿಗೆ? ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಯಾರದೇ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಕೆಲವರು ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ, ಈ ಶರೀರವೂ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ, ಈ ಸಂಸಾರವೂ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ, ಈ ಹಣ-ಸಂಪತ್ತು ಸಹ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ-ಸಂಪತ್ತಂತು ದೇವತೆಗಳ ಬಳಿಯೂ ಇತ್ತು. ಶರೀರವಂತು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಂತು ದೇವತೆಗಳೂ ಇದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ಆ ಮಾಯೆಯು ಇತ್ತೇನು? ಇಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ - 5 ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ. ವಿಕಾರವೇ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾಯೆಯೇ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಹಣ-ಸಂಪತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತು ಸುಖದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಆ ಸಂಪತ್ತು ಸಹ ಅಪವಿತ್ರ, ಅಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು? 5 ವಿಕಾರಗಳು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯೆಂಬ ವಿಕಾರಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಹಣದಿಂದಲೂ ದುಃಖ, ಶರೀರದಿಂದಲೂ ದುಃಖ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಈಗ ದುಃಖವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಮಾಯೆಯ ಪ್ರವೇಶತೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಈ ಮಾಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ನೀವು ಇದೇ ಶರೀರದಿಂದ, ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಸದಾಕಾಲದ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಗಿತ್ತು ಹಾಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಅಂದರೆ ಹೀಗಲ್ಲ - ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು ಅಥವಾ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಬರದಿರುವುದು, ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ಈ ಸಂಸಾರವೇ ಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಂತು ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮಿಥ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕಾರಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸಾರವು ಪವಿತ್ರವಿತ್ತು, ಆ ಪವಿತ್ರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರೂ ಇದೇ ಸಂಸಾರ (ಪ್ರಪಂಚ)ದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಪಂಚವೇನು ಮೇಲಿದೆಯೇನು! ನಾವು ಮನುಷ್ಯರೇ ಯಾವಾಗ ದೇವತೆಗಳಿದ್ದೆವು ಆಗ ಆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಹೆವೆನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೆವು ಅಂದರೆ ಆ ಸಮಯವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನರೇಷನ್ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಅಂದಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈಗ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹಣವೂ ಸಹ ಈಗ ವಿಕಾರಿ ಕರ್ಮದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರಿಂದಲೂ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ, ಶರೀರವೂ ವಿಕಾರಿ ಖಾತೆಯದಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ರೋಗ, ಅಕಾಲಮೃತ್ಯು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಲೂ ದುಃಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ರೋಗವಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದಿಗೂ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರತೆ(ನಿರ್ವಿಕಾರಿತನ)ಯ ಬಲದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಈಗ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿದೆ. ಈಗ ಈ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಮತ್ತು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು (ಪರಮಾತ್ಮ) ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಈಗ ನೋಡಿ - ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವು ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

ಬಳಿಯಿದೆ, ದೇವತೆಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಾವು ಶೂದ್ರರಿದ್ದೆವು, ಶೂದ್ರನೆಂದರೆ ವಿಕಾರಿ, ಈಗ ವಿಕಾರಿಯಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇ ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣು ಇದೆ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತು ಪ್ರಾಲ್ಬದವಿದೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರಗಳು - ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದಾಗಿದೆ, ದೇವತೆಗಳದಲ್ಲ.

ಈ ಶಂಖವೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಧ ಎಂದರೆ 5 ವಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಚಕ್ರವಿದೆ - ಈ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳದು. ನಾವು ಮೊದಲು ದೇವತೆಗಳಿದ್ದವು ನಂತರ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆವು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ನಾವೀಗ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದೇ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ಅಂದರೆ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಈಗ ದರ್ಶನ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಇದು ಹಳೆಯದಾಗಿದ್ದು ಹೇಗಾಯಿತು? ಆರೆ! ಇದು ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯದಾಗಲೇಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನ ನಿಯಮವು ಹೇಗೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕು, ಹೊಸದಾಗಬೇಕು. ಬಾಕಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯಿದ್ದರು, ಆಗ ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು? ಅವರು ಬೀಳಲು ಬಿಟ್ಟರೇನು, ಆದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಗಾಯನವೂ ಇದೆ - ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವವರು, ಒಂದುವೇಳೆ ಪತಿತರೇ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಪಾವನ ಮಾಡುವವರೂ ಸಹ ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಅಂದಮೇಲೆ ಪತಿತರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಪಾವನರಾಗಬೇಕು, ನಂತರ ಪಾವನರಿಂದ ಪತಿತರಾಗಬೇಕು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಚಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಪತಿತನಿಂದ ಪಾವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪೂಜ್ಯನೀಯನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆಗಲೇ ನಮ್ಮದೂ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆಗುವ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಮಾಡುವವರ ಮಹಿಮೆಯು ಗಾಯನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗುವವರು ಮತ್ತು ಮಾಡುವವರು ಇಬ್ಬರಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಆಗುವವರೂ ಅವರೇ, ಮಾಡುವವರೂ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವಂತೇನು!! ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆತ್ಮ.... ಹೀಗಿಂತು ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಆಗುವವರು ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಮಾಡುವವರು ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಬಾರದು, ನಾವು ಆಗಬೇಕು ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೇರಬೇಕು, ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಮಗೆ ಯಥಾರ್ಥ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ಯಾವುದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನೇ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಆ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಿಸುವವರು ಸ್ವಯಂ ಅವರೇ ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಲ್ಲವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೇರಿಸುವವರೂ ಸಹ ಈಗ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವೀಗ ಎಷ್ಟು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅಷ್ಟೂ ಪ್ರಾಲ್ಬದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೇನು ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರ ಗಮನವನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ಚಕ್ರವಂತು ತನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು.

ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ಈಗ ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಾಭವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ಕ್ರೈಸ್ತ, ಬುದ್ಧಿ ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಕಾರ್ಯವಂತು ಬೇರೆ ಆಗಿದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಇಳಿಯುವ ಕಲೆಯ ಸಮಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಬಾಕಿ ಈಗ ಏರುವ ಕಲೆಯ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಸಮಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯವಾಗಿದೆ - ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು (ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕ) ಬರುವುದೇ ದ್ವಾಪರ ಕಾಲದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವಂತು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪಾವನರಿಂದ ಪ್ರೇತ್ತರಾಗಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ಅವರು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಬಂದು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಆತ್ಮರಿಗೂ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಿತಲ್ಲವೆ. ಯಾರೆಷ್ಟಾದರೂ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನಾಗಿರಬಹುದು, ಅವರು ಮೊದಲು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಚಕ್ರದ ಇಂತಹ ಸರದಿಯಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ನಿಯಮದನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತನ್ನ ಆ ಚಕ್ರವನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಏರುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಏರಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ನಿಮಿತ್ತನಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವೀಗ ಆಗ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತಂದೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಟ್ಟು, ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೇಸರವಾಗಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ತೋರ್ಪಡಿಕೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿ..... ಕೆಲವರು ದಾನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ತೋರ್ಪಡಿಕೆಯ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ಎಂದು, ಆ ದಾನದ ಶಕ್ತಿಯು ಅರ್ಧ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುಪ್ತ ದಾನದ ಮಹತ್ವಿಕೆಯು ಬಹಳ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದರ ಲೆಕ್ಕವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧಿಯಿದೆ. ಸತೋಗುಣಿ, ರಜೋಗುಣಿ, ತಮೋಗುಣಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಅಂದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ವಿಧಿಯೂ ಬರಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಧಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದೃಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಬಾಪಾದಾ ಮತ್ತು ಮಮ್ಮಾರವರ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಸುಪುತ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ.

ವರದಾನ: ವರದಾನ:- ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಿಡುವ ಮಾಸ್ಟರ್ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಭವ. ಬೇಹದ್ದಿನ ವೃತ್ತಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಸರ್ವ ಆತ್ಮರ ಪ್ರತಿ ಕಲ್ಯಾಣದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಿಡುವುದು - ಇದೇ ಮಾಸ್ಟರ್ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವ ಆತ್ಮರ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ವರ ಕಲ್ಯಾಣದ ವೃತ್ತಿಯಿರಲಿ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಬೇಹದ್ದಿನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇಹದ್ದಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಾಸ್ಟರ್ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಗಳು.

ಸೋಗನ್: ಸೋಗನ್:- ನಿಂದಾ-ಸ್ತುತಿ, ಮಾನ-ಅಪಮಾನ, ಹಾನಿ-ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಿರುವವರೇ ಯೋಗಿ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ.